

112703

No. 19

ALT FOR NORGE

19. mai 1941

Bønn ved 17. mai-andaktene i Oslo.

Himmelske far, allmektige Gud, du som styrer folkenes skjebne! Av det dype roper vi til deg på denne dag som er vårt fedrelands gamle frihetsdag. Mange ganger før har det sett trøstesløst ut for dette landet, men Du har alltid hjulpet nå det så mørkest ut. Etter nødens og stridens år lot Du tider komme da vi igjen fikk bygge landet med lov og rett, i frihet og i sannhet. Herre, vi takker deg for ditt trofaste vidnespyrd til oss i vårt folks saga. Vi bekjenner for Deg at vi ofte har sviktet og syndet. Det gamle 17.mai-løftet om å være enige og tro svok vi så altfor ofte, vi var egensindige og selvsyke. Tilgi oss Du som aldri støt noen synder bort når han opriktig vender seg til deg.

Vi ber deg Herre Krist: Vær hos oss i de dager som for oss kjennes knugende tunge. Vær hos oss når vi ikke makter å forstå Guds vei. Gi oss lys i mørket, du vår frelser som var forrædt og forlatt men likevel trofast gikk kjærlighetens offe vei. Følg også oss og før oss fra dødens mørke til oppstandelsens

Allmektige Gud, Vår Herres Jesu Kristi fa Utrekk Din hånd og skap rett og fred for dine barn på jorden. Du s kan gjøre underverk og bøye gjenstridige hjerter, la Din dag komme for alle folk, Læg sårene hos dem som sørger. Styrk den som lider for rettferdighets skyld. Hold din værnende hånd over våre landsmø i det fjerne og på havet. Du forbarmende Gud, vi roper til deg for vårt folk i dets daglige strid og nød. La din frelse bli oss til å

Du vår himmelske far som så at Din sønn gr over fedreland og fedreby, hellige du vår sorg og gjør den til en bønnens brann i våre hjerter for fedreland og hjem. i Dine hender legger vi Norge og alt hva vi har kjært. Midt i prøvelsen som kjennes som ild, vet vi at du holder folkenes skjebne i Din hånd. Om å må gi oss noen del i Kristi lidelse, så vet vi at Du aldri vil svi te den som setter all sin lit til Deg. Vi er avmektige og svake i verden, men vi tror og vet at alle som kommer til deg vil Du gi de i Jesu forsoning og rettferdighet, Du gir hver dag styrke og kraft til å bære det du må legge på oss. Derfor ber vi trøst og med ti lit også for oss og våre barn og for vårt norske folk: Før oss fre til din dag og til rettferdighet. La oss få bygge ditt rike her i vårt fedreland og i hele verden, og gjør smertens dager til velsignelsens kilder.

Det ber vi alle i Vår Herres Jesu navn,

17.mai 1941

ble en strålende demonstrasjonens dag over hele landet etter alle de meldinger å dømme som vi hittil har fått innhentet.

I Oslo gikk folk med nasjonalflagget på jakkeoppslag eller armen, nasjonalsløyfer, riksvåbnet eller kongens initialer i en gyllen økrekranse.

Hilden var overalt på ferde og rev nasjonalsløyfene av folk og bidro sterkt til at den stille demonstrasjon ble så vellykket.

Det er Wergeland som er brannpunktet. Fra tidlig om morgenen begynte folk å komme med blomsterbuketter og kranser. Wergeland sto der med blomster i armene, rundt hodet og på sokkelen. Det var som om den stumme støtten sa:

Ve den som tør Norges grenseskjell flytte!  
Ve den som tør krenke den fribarnes hytte!  
Ve den som tør bryte hans lov, for han kaller  
jo loven sin konge fra fedrenes alder.

Så villt som de blodet i årene syder  
ei strideste strøm gjennom sundene bryter.  
Han vekslende blusser og blekner av harme  
hans nag er som jernet som gjemmer sin varme.

(Synges som: Ifjor gjett og gjoita)

En som gikk i Stortingsgaten hørte en hirdgutt si: At nå en gidder bekrans den motbydelige jøden! Disse hirdguttene har nok ikke stor glede på Norges historie.

En del arbeidere fra et firma i nærheten hadde slått seg sammen og kjøpt en stor fiolkrans til statuen. Arbeiderne samlet seg i Stortingsgaten og valgte ut en som skulle gå bort med kransen. Mannen ble mødt og drevet tilbake av hird og politi, og hird og politi slo ring om støtten. Mannen ga seg imidlertid ikke, han kretset omkring ringen. Så stanste han, kastet hatten av og løftet blomsterkransen på strake armer opp mot støtten. Slik sto han i mange minutter. Å rekke armene i været var ikke forbudt.

Men ingen ting kan vel bedre bevise hvor lite psykologisk sans gestapo har. For sterkere kunne en demonstrasjon ikke virke.

Om en på et illegalt teater ville fremstille Norges kamp så kunne tablået ikke vært bedre oppstilt: Wergelandstøtten omringet av hird og politi, og utenfor ringen mannen med blomsterkransen i de opprakte hender, som et kvalt skrik imot støtten.

Folk som så det, snudde seg bort og gråt. Menn som gikk forbi, blottet sitt hode ved støtten, men ble puffet fort videre av politi og hird. Og ved trikkeholdeplassen ved Grand fikk folk ikke lov å stå stille og vente på trikken, de måtte gå uavbrutt.

17. mai i Horten. Fortiden arbeider ca. 2000 mann på marinens hovedverft og ved flyfabrikken på Horten. - for tysk regning. Den 16. mai gikk det en hviskende ordre rundt til alle: "Imorgen møter alle opp med stas-klær og slips under arbeidsklærne og uten sykler."

Ved arbeidstidens slutt kl. 1 den 17. mai, ble Horten vidne til et betagende syn. Ut fra portene på verftet og på flyfabrikken strømmet to lange tog av festklædde, alvorlige menn. De to tog forente seg utenfor verftet, fylket seg i rekker og marsjerte i retning av torvet. Gatene var svarte av folk. I begynnelsen gikk toget i fullkommen taushet. Det var et stille, men allikevel et talende vidnespyrd om hva dagen en gang hadde vært og samtidig et truende løfte om hva den etter skal bli. Oppe i byen sluttet folk seg til i større og større skarer. Små barn med norske flagg gikk tillitsfullt bort og tok de voksne i hendene og ble med i toget. Snart steg "Ja vi elsker" fulltonende og forente alle i den felles stemning, og hurra-ropene ljomt.

Hverken tyskerne eller N.S. lot seg se. Politiet fikk ord-

re om å gripe inn, men sto fullstendig maktesløse. Da toget nådde to vet, oppløste det seg etterhånden i mindre grupper. Horten hadde på vakker og verdig måte demonstrert det ubrytelige samhold og den ukulige kampvilje som kjennetegner det norske folk idag.

Våre menn.

(Singes som: At far min kunne gjera)

I Møllergaten 19  
der sitter våre menn.  
I kamp for folkets frihet  
ga de sin egen hen.  
Der sitter Norges ære  
og sannhets fanevakt  
fordi de ikke solgte  
sitt land til fremmed makt.

Du som forrätte landet  
tro aldri det blir ditt  
Kun de som ga sin frihet  
kan gjøre Norge fritt.  
Sperr hundre tusen inne  
slå ned til siste mann,  
og gi din tyske herre  
det folketomme land.

På hvert et hjørne lusker  
sivilklædd politi.  
Snart er det bare bermen  
og rasket som går fri.  
På dommersetet troner  
betalt og kappe kledd  
de menn som vrenget loven  
og trampet på vår rett.

Vår dag vil ongang komme  
Nu modnes vi for den  
og alle landets fengsler  
er fylt av våre menn!  
I Møllergaten 19  
der sitter våre menn.  
I kamp for folkets frihet  
ga de sin egen hen.

NYTT EKSEMPEL PÅ ANGIVERI.

Gestapo arbeider stadig ved hjelp av angiveri. Et betegnende eksempel kan hentes fra Drøbak. I en forretning der sier ekspeditøren: "Det kan da enda gå så lenge vi har fisk." En frue sier til dette: "Det er sandelig ikke godt å si hvor lenge det varer før tyskerne tar fisken fra oss også." Fru banksjef Hansen (gift med sjef i Follo sparebank) dro straks iveri ut av forretningen og hentet tyske politi. Fruen ble arrestert. Banksjefruen avskyes mer enn før. Folke kjennet henne ikke. Hun går ensom i sin lille klikk av nasister.

Stemningen i våre bygder er stadig like god. N.S. mister stadig medlemmer. På Nes i Hedemark f. eks. har N.S. folk meldt seg ut som protest mot at statsråd Mellbye ble internert på sin egen gård. Bonde lagets organisasjoner går i oppløsning. Kontingent blir ikke betalt. Bygdefolk vil ikke nasifiseres. Det står fast og samlet på norsk grunn.

De "frivillige" arbeidere som reiste til Tyskland er meget missfornøyde forteller de som er kommet tilbake til Norge. De er blitt satt i tungt kroppsarbeide med en timelønn på 58 Pf. De ble anvist elendige barakker og fikk dårlig mat som kostet mer enn maten i Norge. 1 mark ble regnet lik 1 kr. For å klare seg, må de norske arbeidere selge klærne sine. 4 arbeidere forsøkte å flykte ombord i en av Wilhelmssens båter som skulle til Norge, men ble arrestert ved hjemkomsten og sitter nå i fengsel, siktet for å ha forlatt Tyskland uten visum. De arbeidere som ble satt i industriarbeid, kan ikke skjønne hvorfor de ble sendt nedover, fordi det er påtagelig matriellmangel. De takserte hele forsendelsen av arbeidskraft som rent bluff.

Forholdene i Tyskland. Fra pålitelig tysk hold meldes at Bremen og Bremerhaven nå er så godt av bomber at ingen kan drive forretning der lenger. Enhver som har anledning, besøker seg et annet sted.

I Berlin har flyalarmen gått i det siste flere ganger. Det viser seg nå at øyenvitne kan fortelle at flyalarmen også går når politiet vil ha folk vekk fra gaten av andre grunner. Forleden dag kunne vår mann fra et vindu se stort demonstrasjonstog av kvinner, som uanfektet av flyalarmen toget videre med sine faner med påskrift: Vi forlanger fred!

Handelsforbundet vil ikke til Tyskland.

Fra Reichsgruppe Handel der Organisation der gewerblichen Wirtschaft i Berlin var det kommet en innbydelse til Norges handelsstandforbund om å sende en delegasjon under formannens ledelse på en informasjonsreise til Tyskland. Styret i Norges handelsstandforbund har enstemmig avslått denne innbydelse.

Nok et eksempel på angiveri.

Gartner Kristensen sto i en slakterbutikk på Mysen og uttalte seg om kjøtt-situasjonen. "Det er ikke noe rart at det er lite kjøtt" sa han "for alle tyskerne tar vel brorparoten." Nasifruen Syvosen som var tilstede og hørte dette, meldte Kristensen til lensmannen og forlangte ham straffet, men lensmannen avviste saken. Da tok "Mysen revolusjonstribunal" seg av saken. Det består av de lokale nasilederne skredder Hagen, boktrykker John, Grefslie og den forhenverende drosjesjåfør Karsten Berger. De innkalte gartner Kristensen og forlangte at han skulle tilbakekalle sin uttalelse, men dette nektet han. De tre herrer meldte ham da til tyskerne, og han ble tatt under behandling av Gestapo. Han nektet fremdeles og tilbakekalle det han hadde sagt, og ble innsatt i kretsfengsel på Monarken, tiltalt for forhånelse av den tyske vernerakt. Der sitter han fremdeles.

Fotballkampen på Herten.

Det fotballinteresserte publikum hørte til sin forbauselse at Ørn skulle spille mot den nystartete hirdklubben Bragd på Herten sør på den 11 mai. Idrettsforeningen Ørn har 400 medlemmer, 5 eller 6 av disse har brukt idrettstrikken og fått rasket sammen et fotballag som har tatt Ørns navn og Ørns bane. Det er stor forbitrelse på Herten over nasioverløpernes frekkhet. Denne årets første fotballkamp ble en stor suksess. Det var 18 - seksten - betalende tilskuere, pluss 10 tyskere som gikk gratis.

Terboven sa i sin siste tale: Fra april 1940 til 41 har vi innført 1,6 tusen tonn kraftfor. Det er løgn. I virkeligheten var det innført 1,6 tonn. Men hvis de 17 tusen var ment som aggitasjon, kan vi opplyse at vi normalt pleier innføre 3 tusen tonn. Videre sa han: Tyskland har skaffet 30 tusen tonn melasse. Da Terboven talte var det skaffet 1,9 tonn. 6 tusen tonn var lastet i båt, men han kunne jo ikke vite om båten greide å komme frem.